

saa havde jeg ikke faaet alle Tallene med ved Neksø Havns Regnskab. Jeg stod her med Regnskabet i min Haand og paaviste for ham, at han ikke vidste Besked med, at de havde en Pengebeholdning af 34,831 Kr. sidste Aar, og at han heller ikke vidste Besked med, at en Del af Gælden, 22,760 Kr., er til Dokken, som ikke kommer Havnen ved. Saa sagde det ærede Medlem, at man regnede Renten af Dokken med. Jeg har sagt det stik modsatte. Jeg har udtrykkelig kun nævnt Indtægten af 3 Ting: Indtægten af Havne- og Bropenge, der oppebæres af Toldkassereren med 20,134 Kr., Indtægter, der oppebæres af Havnefogden efter Takst af $\frac{1}{7}$ 1880 med 206 Kr. Jeg har dernæst nævnt de andre Indtægter af Grund- og Pakhusleje, der udgøre 672 Kr., altsaa, jeg har ikke talt et Ord om Renterne af den Kapital, man ejede, for det kunde jeg ikke gøre i den Forbindelse. Jeg vil derfor sige det ærede Medlem, at naar han saa stod og svarede, at hvad han havde sagt, desuagtet stod „fuldstændig urokket“, minder det mig om Paven i Rom. Hvad han siger, er ogsaa urokkeligt, om saa en Engel fra Himlen kommer til ham og siger, at Tallene ere gale, og det, han har sagt, ogsaa er galt, saa vilde det ikke hjælpe det fjerneste. Saaledes kan det gaa; der gives Folk, hvis Indbildningskraft er saa stor, at de hverken lade sig rokke ved Tal eller Kendsgerninger.

N. Andersen: Jeg skal kun sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 7de Valgkreds (Ole Hansen), der talte om den bratte Vending, jeg skulde have gjort i min Stilling til Høfdebygningen, at han maa have set meget overfladisk eller hørt meget overfladisk paa det, jeg ved alle tidligere Behandlinger af denne Sag har sagt. Jeg har Gang efter Gang altid, naar jeg har haft Ordet om denne Sag, sagt, at et af to maatte man gøre, enten maatte man opgave det hele som et mislykket Forsøg, eller ogsaa maatte man være nogenlunde retfærdig mod de to Halvdele af Limfjordstangen, den nordre og den søndre. Jeg har Gang efter Gang forsøgt at anvende al den Smule Indflydelse, jeg raadede over, for at formaa Tinget og den paagældende Minister til at forstaa, hvilken Uret man gjorde mod Beboerne af den nordre Tange, der laa for aaben Vind og Vové, naar man ofrede Millioner paa den søndre Tange under ganske lige Forhold. Det er ganske uberettiget af det ærede Medlem at rive enkelte små korte Sæt-

ninger ud af mine Udtalelser og anføre dem som Beviser for, at jeg skulde være kommen i Modstrid med min egen Sagskyndighed eller saadan noget, hvad det nu var, det ærede Medlem sagde. Det er aldeles ikke Tilfældet. Jeg havde endogsaa i Dag, da jeg havde Ordet, udtrykkelig gjort opmærksom paa, at jeg for 2—3 Aar siden, for dog at faa gjort noget for Beboerne paa den nordre Tange, der havde Havet lige ind paa deres Huse, anbefalede at gaa den anden Vej og anvende et Par Hundrede Tusinde Kr. paa at flytte Agger og Aalum Byer bort fra Havet, det har jeg udtrykkelig nævnt i Aften, men det har det ærede Medlem formodentlig ikke hørt, ellers havde det været overflødigt for ham at fremsætte sin Bemærkning over for mig som en Bebrejdelse, da jeg netop selv har foreslaaet at løse Spørgsmaalet ved at anvende det forholdsvise ringe Beløb af et Par Hundrede Tusinde Kr. paa at flytte Husene længere tilbage paa det højere Land Øst for Agger Kirke. Det kunde den Gang have været gjort uden Skade for Redningsvæsenet, der var nemlig den Gang intet Menneske, der anede, at Havet vilde bryde igennem der, hvor der nu er Udsigt til, at det vil bryde igennem. Nu kan det derimod ikke lade sig gøre, nu er Situationen fuldstændig forandret derved, at Havet truer med et Gennembrud ved Aalum, hvorved den Del af Agger Sogn, hvor Husene fra Aalum og Agger Byer skulde være flyttede hen, nemlig Øst for Agger Kirke, vil, hvis Havet gaar igennem ved Aalum, blive en Ø, som vil blive aldeles umulig at bebo. Derfor er det umuligt at foretage denne Flytning nu; den Gang var Forslaget forsvareligt og fornuftigt. Nu derimod vilde det ikke være andet at gøre i Tilfælde af Flytning, end at de paagældende Fiskere maatte flytte helt op til Vestervig Sogn paa det højere Land saa langt mod Øst, at det vilde være om ikke just uforsvarligt, saa i alt Fald mindre forsvarligt for Redningsvæsenets Skyld at have Fiskerbefolkningen boende saa langt fra Havet. Men mit Forslag om Flytning blev jo fuldstændig slaaet ned her i Tinget, end ikke dette vilde man gøre for den tilsidesatte nordre Tange. Jeg vilde overhovedet gerne bede det ærede Medlem se med lidt mindre skarp og lidt mindre ubeføjet Kritik paa min tidligere Stilling til denne Sag; for jeg forsikrer det ærede Medlem om, at den er saa konsekvent, som den kan være. At jeg i Fjor var imod Anvendelsesmaaden af den store Bevilling til noget over 2 Millioner Kr. og navnlig imod, at man besluttede først at